

ΕΛΛΗΝΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

ΑΠΟΙΚΙΑ

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ:

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΕΛΟΥΔΟΥ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ἀναθεωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Συγγραφέως.

Τύποις καὶ Δαπάνῃ Χρήστου Τριανταφύλλου.

Β Ε Ν Ε Τ Ι Α

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « ΦΟΙΝΙΞ »

Ὁδὸς ἁγίου Λαυρεντίου 5049

1893

Ε.Υ.Δ της Κ.ε.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΕΛΛΗΝΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

ΑΠΟΙΚΙΑ

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ,

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΕΛΟΥΔΟΥ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ἀναθεωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Συγγραφέως.

Τύποις καὶ Δαπάνῃ Χρήστου Τρικνταφύλλου.

Β Ε Ν Ε Τ Ι Α

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « ΦΟΙΝΙΞ »

Ὁδὸς ἁγίου Λαυρεντίου 5049

1893

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΤΩ ΦΙΛΟΓΕΝΕΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ.

Κατὰ τὸ 1847 ἐξέδωκα ἐπίτομον ἰτα-
λιστὶ ὑπόμνημα περὶ τῆς ἐν Βενετία Ἑλ-
ληνικῆς Ἀποικίας; ὅπερ κατεχωρίσθη ἐν τῷ
τριτόμῳ σπουδαίῳ συγγράματι, τῷ ἐπιγρα-
φομένῳ Venezia e le sue lagune. Παρε-
κλήθην δ' ἐπὶ τοῦτο, πρὸς καὶ ἄλλοις, τὸ
ἔργον, ὑπὸ τῆς βενετικῆς Δημαρχίας· κα-
γὼ δὲ ἡδέως ἀπεδεξάμην, συλλογιζόμενος
ὅτι, χάριν τῶν τῆδε κακεῖσε διεσπαρμένων
παντοίων καὶ ἀπειροπλάσιων περὶ τῆς ἡμε-
τέρας, καὶ ὄντως ἀγαθοεργοῦς τῇ πατρίδι,
Ἀποικίας ἐγγράφων, μάλιστα δὲ τῶν ἐν δη-
μοσίοις καὶ ἰδιωτικοῖς ἀρχείοις σωζομένων
πρωτοτύπων βοηθημάτων, ὅσα καὶ ὀψιαιτέ-
ρον, τὸ ἐπ' ἐμοί, ἀνεδίφησα, ἡδυνάμην ἀ-
κριβῶς, αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν παραστήσαι τὴν

τῶν πραγμάτων ἀλήθειαν, ἀναίρων τὰς ψευδοεἰς τῶν ὀυτικῶν συγγραφέων πληροφορίας, ὅσας μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς παρέδωκαν, ἐξ ἰδίων ὄηθεν προλήψεων καὶ συμφερόντων παρατυρήντες. Πλὴν, ἀπρόσφορος πρὸς ἀληθινωσίαν ὁ τότε καιρὸς· διότι καὶ πολλὰ ἀντετίθεντο τὰ κωλύματα εἰς ἐλευθέραν καὶ καθάραν τῶν γεγονότων ἀπόδειξιν, καὶ αὐτὰ δὲ αἱ τῆς βενετικῆς λεγομένης διπλωματίας πηγαί, πολυκλείδωτοι ἐτηροῦντο, καὶ σχεδὸν ἦσαν τοῖς πᾶσιν ἀπρόσιτοι. Ἀνέπαρον λοιπὸν εἶσας τὴν τῶν θρησκευτικῶν ζητημάτων ὑπόθεσιν, περιώρισα τὴν ἀφήγησιν εἰς μόνον τὰ περὶ συστάσεως καὶ οἰκονομίας τῆς ἐν Βενετίᾳ ἡμετέρας Κοινότητος, καὶ Ναοῦ οἰκοδομῆς, καὶ κοσμημάτων καλλιτεχνίας, καὶ σχολείων ἰδρύσεως, καὶ Ἑλλήνων τυπογράφων. Καὶ ὁμως (ἴσως δὲ καὶ ὑπὲρ ἀξίαν) ἐφιλοφρονήθησαν πρὸς τὸ πόνημα τοῦτο οἱ εὐμενεῖς ἀναγνώσται· ὁ δ' ἐλλόγιμος ἐκ Κερκύρας ἱππότης καὶ φίλος μου Ἰωάννης ὁ Βερβιτσιώτης ἑλληνικῆς ἠξίωσεν αὐτὸ μεταφράσεως ἧς καὶ

μόνον τὸ δεύτερον μέρος ἐτυπώθη κατὰ τὸ 1863 ἐν τῇ τοῦ ἀοιδίου ἀδελφοῦ μου Σπυρίδωνος Χρυσταλλίδι, ἀφ' οὗ τὸ πρῶτον (ἐπὶ τὸ βέλτιον ὑπ' ἐμοῦ μεταποιηθὲν) ἦν ἐν τῇ αὐτῇ Χρυσταλλίδι ἐκδοόμενον ἕως ἀπὸ τοῦ 1858.

Ἐπειδὴ δὲ τοῦ Ἵπομνήματος τούτου ἐξέλιπον τὰ ἀντίτυπα, καὶ τῶν Ὁμογενῶν δὲ καὶ τῶν ξένων τινὲς ἐζήτησαν τῶν δύο μερῶν εἰς ἓν ἀνατύπωσιν, ἰδοὺ καὶ πλείσταις ἐπιδιορθώσεσι, καὶ πρωτοφανέσιν ἐξ ἐγγράφων προσθήκαις εὐχαρίστως ἐπαυξήσας, καὶ ὅλως σχεδὸν ἀναπλάσας, ἐκδίδωμι πληρῆς καὶ, τὸ κατ' ἐμὴν δύναμιν, ἐντελὲς τὸ παρὸν συγγραμμάτιον, ἐλπίσας ὅτι, χάριν τῆς νῦν μεγίστης περὶ τὰς ἱστορικὰς ἐρεῦνας δημοσίου ἐλευθεριότητος, οὐκ ἀνάξιον ἔσεται τῆς τε ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006